

derfor mod mit Vidende kom til at fremsætte en urigtig Paastand. Jeg gik for det første ud fra, at § 14 fra Ministeriets Side blev praktiseret saaledes, at alle tilstedeværende Menighedsraadsmedlemmer skulde stemme for en Præsts Oprykning, og da jeg ønskede en saa streng Bestemmelse mildnet, for at Paragraffen dog kunde faa praktisk Betydning i nogle flere Tilfælde, havde jeg virkelig til Hensigt at foreslaa den Ændring, at Enstemmigheden ikke krævede alle Stemmers Tilslutning, men kun $\frac{3}{4}$ af Stemmerne. Og jeg maa tilstaa, at her foreligger den anden Misforstaaelse: at saaledes var ogsaa det stillede Ændringsforslag affattet. Jeg er senere blevet oplyst baade om, at det stillede Ændringsforslag ikke var af den Natur, jeg mente, og om, at Ministeriet meget vel kunde tænke sig at praktisere § 14-Bestemmelsen saaledes, at blanke Stemmer ikke umuliggør Oprykning. I saa Fald vil naturligvis den af mig tænkte Ændring betyde en Skærpelse og ikke en Mildnelse af Paragraffen. Det er derfor ikke vanskeligt for mig at give Tilslutning til det Ændringsforslag, som er vedtaget i det andet høje Ting. Om det ærede 9de Medlem for 2den Kreds deri vil se Frugten af hans Belæring, nu vel, jeg skal ikke forholde ham dette; for mig har det sin Værdi, at jeg faar Lejlighed til at fastslaa, at jeg selvfølgelig mente, at det, jeg udtalte vedrørende den foreslaaede Ændring i § 14, var i nøje Overensstemmelse med de faktiske Forhold.

Til sidst skal jeg gøre en Bemærkning om Huslejetilskuddet. Baade den socialdemokratiske og den radikale Ordfører var inde paa dette Spørgsmaal, og begge udtalte deres Bekymring for, hvorledes denne Bestemmelse vilde blive praktiseret, om ikke i den Tid, jeg har den Ære at fungere, saa af mine Efterfølgere. Efter mit Skøn maa man med Hensyn til denne Huslejegodtgørelse gøre nogen Forskel mellem københavnske Præster paa den ene Side og Provinsens Præster paa den anden. De københavnske Præster er som Helhed lønnet bedre end Præsterne udenfor København. Jeg tager neppe fejl i, at denne noget højere Lønning bl. a. stammer fra formentlig dyrere Levevilkkaar, og derunder er Huslejen afgørende. Det vil efter min Mening være urimeligt at anvende Bestemelsen om et muligt Huslejetilskud til de københavnske Præster saaledes, at det skulde ydes, naar der ikke forelaa særlige Forhold. Hvilke disse særlige Forhold er, maa Administrationen til enhver Tid skønne over. Men der bør foreligge særlige Forhold, saa meget mere som Udgiften til saadanne Husleje-

tilskud, hvad der ganske rigtigt er bemærket i Gaar, skal bæres, ikke af den lokale Menighed, men af den fælles Menigheds-ligning her i København. Hvad derimod Præsterne udenfor København angaar, stiller Forholdet sig noget anderledes. De er for det første lavere lønnet. Særlig vore Købstæders Præster er vanskeligt stillede. Der vil være god Mening i at imødekomme Ønsker fra Menighedsraadene om, at der ydes Præsterne i Provinsen et Huslejetilskud, hvis vedkommende i Øjeblikket har maattet leje f. Eks. en meget dyr Lejlighed, idet han vanskelig i en Fart har kunnet skaffe sig en billigere. Begrænsningen ligger baade i, at den lokale Menighed skal betale Huslejetilskuddet, og i, at dette skal bevilges for at Aar ad Gangen, at Ministeriets Approbation skal foreligge, og at den Gruppe af Præster, som Bestemmelsen drejer sig om, i det hele taget ikke er saa stor. Jeg har derfor ikke den Ængstelse som de to nævnte Ordførere for, at denne Bestemmelse skal faa saa farlige Konsekvenser og da heller ikke for andre Tjenestemænds Vedkommende. Ikke mindst med Hensyn til Embedsbolig er Præsternes Stilling af en egen Art, idet saa overmaade stor en Procentdel af denne Tjenestemandsstand har Embedsbolig.

Jeg skal opfordre det høje Tings Medlemmer til at medvirke til, at dette Lovforslag ophøjes til Lov i den Form, det har modtaget i det høje Folketing.

Stegger Nielsen: Jeg vil gerne knytte et Par Udtalelser til de Bemærkninger, de forskellige Ordførere har fremsat overfor mig i Gaar, væsentlig de Udtalelser, som det ærede 9de Medlem for 2den Kreds fremsatte.

Vedrørende det første Spørgsmaal: om Præsterne er Tjenestemænd som alle andre, saaledes som det ærede Medlem hævdede, kan jeg ganske henholde mig til den Betragtning, som den højtærede Minister gjorde gældende. Ogsaa jeg mener, at der er en væsentlig Forskel. Kaldelsesmaaden er en anden, Lønningsmaaden er en anden, og ikke mindst hele Gerningens Karakter og Art er en helt anden; men i Særdeleshed da dette, at ud over Dyrtids- og Konjunkturtillæg og en Del af Pensionen lønnes disse Tjenestemænd gennem en særlig Ligning og af en særlig Fond. Naar det ærede 9de Medlem for 2den Kreds i denne Forbindelse henviste til, at Befolkningen efter hans Opfattelse vilde reagere overfor dette Lovforslag, hvis det blev ophøjet til Lov, tror jeg ikke, det ærede Medlem ser rigtigt. Jeg mener nemlig, at Befolkningen meget vel